

LSF

Magazinet

Nr 5 2010

Läkarsekreterares och Sjukvårdsadministratörers Förbund

NATIONELL E-HÄLSA

Susanne Bergman från Socialdepartementet redogjorde på LSF-kongressen om patientnytta

och patient-säkerhet genom sammanhållna it-system.

Sidan 2

FHV-DAGARNA

På FHV:s utbildningsdagar berättade Maud Sinclair att hon

halkade in i företags-hälsovården på ett bananskal.

Sidan 8

LSF:S ÅRSMÖTE

På mötet kom frågan upp om årsmötet och kongressen kan genomföras ute i landet,

framför allt i Göteborg, Malmö eller Umeå.

Sidan 21

GÅ I FÄNGELSE!

Cirka hundra läkarsekreterare hamnade i Långholmens fängelse.

Dock helt frivilligt. "Internerna" släpptes efter middagen.

Sidan 24

HANS NYMAN

Den här gången besvarar vår språkvetare på allehanda frågor, bland annat om att livet är fullt av val.

Sidan 15

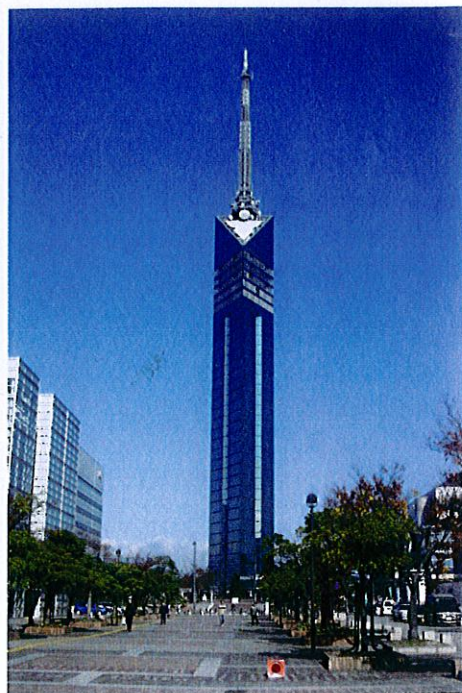
KODARNA I JAPAN

Nu kommer del två av reseberättelsen om en grupp RDK-ares resa till Fukuoka i Japan. Bland annat fick de en kortkurs i japanska.

Sidan 18

Många godsaker på kongressen

T v: Nattvy över Fukuoka med Fukuoka Tower. T h: Fukuoka Tower i dagsljus.

Här fortsätter reseberättelsen om en grupp RDK:ares resa till Fukuoka i Japan.

”Japaner, japaner, överallt japaner”

Måndag 9 november

Vi gick till Genki Japanese Culture School och fick cyklar och japanska mobiltelefoner som vi hyrt i en vecka. Vi började vår cykeltur så smått på en cykelbana, och tur var väl det! Japanerna har cykelsadlarna så lågt ner som möjligt, detta då det nästan aldrig finns cykelbanor utan japanerna cyklar på trottoarerna, tillsammans med alla gående japaner, och det klassiska citatet från Sven Jerring (OS Berlin 1936) stämmer verkligen ”Japaner, japaner, överallt japaner”. När det blev tvärstopp (och det blev det ganska ofta) var det bara att flytta fötterna från pedaler och ned på marken, och inget krångel med att kliva av cykeln.

Vi cyklade omkring i Fukuoka hela dagen och såg otroligt mycket, bland annat en japansk kyrkogård, Marizon (populärt bröllopsställe), Fukuoka Yahoo Dome och Fukuoka Tower.

Vi gick omkring i capri-byxor och linne så det var rätt varmt vilket några japaner uppfattade som roligt, de tycker det är kallt. Kvällsmaten intogs på en kvarterskrog, det var helt OK. Mycket trevlig personal och med yviga gester så förstod alla vad vi ville äta, (till exempel flaxa med ar-

marna och kackla = kycklingvingar). När vi gick från restaurangen försökte vi betala för mycket (= ge dricks), men vi blev tillbakaropade och de påpekade mycket tydligt att vi hade betalt för mycket, så vi fick pengar tillbaka. Dricks och Japan går inte hand i hand. När vi lämnade restaurangen fick vi också presenter, det var varsitt ägg inslaget i tidningspapper. På varje ägg stod det också något på japanska, tyvärr förstod vi ju inte vad det stod, men det var en mycket trevlig gest. Irene, som tycker om ägg till frukost, blev glad. Vi andra tyckte att det var ”lite grönt”, äggen var välkokta.

”Vi måste ha sett ut som en ankfamilj där vi kom cyklandes på rad”.

Tisdag 10 november

Efter frukost började dagens cykeltur, sittknölnarna var dock redan ömma. Det började bra, men halvvägs till fiskmarknaden

började det regna, och regna, och regna. Man brukar säga att det regnar i Sverige, men det är ingenting mot vad det regnar i Japan, men vi grät inga tårar för det – då fick vi en shoppingdag istället, och stora köpcentra fanns det gott om! Vi införskaffade ”regnhattar”, en hatt i galonmaterial med brätte som var genomskinligt vilket innebär att man kan ha sina glasögon på sig och cykla, utan att behöva ha vindrutetorkare på glasögonen, det uppskattade Ingela och Irene. Vi måste ha sett ut som en ankfamilj där vi kom cyklandes på rad, i våra fina regnhattar.

Något som nästan är ett måste när man är utomlands, eller i alla fall i ett sådant ”exotiskt” land som Japan, är att prova: ”Hur smakar deras Big Mac & Co! Svar: Ungefär som hemma, ingen större smak-sensation, dock får man lov att röka i vissa delar av restaurangerna, det uppskattades inte av oss. Tisdagskvällen avslutades på vår favoritrestaurang med pilgrimsmusslor och räkor, igen. Sittknölnarna fick en välbehövlig vila i dag på grund av regnet.

Onsdag 11 november

Irene och Marianne gav sig ut på stan på

förmiddagen för att klara av lite shopping. Ingela och Veronica tog det lugnt, med varsin dator i knät och en kopp te bredvid. Veronica hade vaknat med feber och ont i halsen och kroppen, men vårt fullspäckade schema klarades av med Alvedon. Trots att vi befann på andra sidan jordklotet var behovet av att uppdatera oss om vad som hände på hemmafronten stort. En liten lättlunch på stan och sedan gick Ingela och Irene på workshop "Coding and case mix distance learning" där Irene var en av föredragarna.

"De fick lära sig att äta med pinnar".

På workshopen återknöt Ingela kontakten med Megan Cumerlato, professionell kodare från National Center for Classification in Health (NCCH) i Sydney, Australien. När vi från Sverige presenterade nordisk synpunkt begrep vi att man inte har riktig koll på vad en läkarsekreterare gör i Sverige eller vilken utbildning man har. Flertalet menade att det är en kontorsanställd som enbart sitter och skriver nere i en källarvåning men så är ju inte fallet, eller att man bara skriver åt en enda doktor.

Det hördes ett OH! när Irene beskrev att på "hennes" sjukhus så finns det cirka 1 015 läkarsekreterare men å andra sidan är det en volym på cirka 568 000 öppenvårdsbesök och cirka 102 000 slutenvårdstillfällen (2 300 sängar) vilket skapade ett ännu större OH!. Med andra ord är vi i Sverige mycket välutbildade om man jämför internationellt. Våra krav i grundutbildningen motsvarar de krav som finns i internationella utbildningar i clinical coding.

Marianne och Veronica var anmälda till Survival Course. En timmes kurs i japanska, det ingick i boendebokningen. Den var helt suverän. Förutom några basala japanska ord fick de även lära sig att äta med pinnar.

Ja: *Hai*

Nej: *Iie*

Jag förstår inte: *Wakarimasen*

Hej: *Konnichiwa*

Ursäkta: *Sumimasen*

Tack så mycket: *Arigatou Gozaimasu*

Hejdå: *Sayounara*.

På onsdag kväll var det dags för welcome cocktail på Across. Efter ett mycket kort tal av PCS/I president var det mingel med mat och dryck, det som tog slut först var sushin. Irene skulle ut på kvällen och äta middag (9-rätters middag) med workshopföredragarna så Ingela, Marianne och Veronica åkte via Seven Eleven hem och åt nudlar i burk. Man håller på varmt vatten och sedan sväller nudlarna upp och därefter serverat och klart – smakade väl sådär, fast det var mest synd om Veronica som inte mådde tipp topp och fortfarande hade ont i kroppen och var febrig.

Torsdag 12 november

Nåväl, orsaken till Japanresan började på torsdagen – The 25th PCS/I Working Conference!

Årets tema var Casemix: common language for health sector. Det var plenary session kombinerat med parallel session.

En av de mest intressanta föreläsningarna handlade om fakta från Japan.

Medical School training:

- No patient contact throughout entire period
- Can go out and practice, never having touched a patient
- Hospital stays:
 - Very long (one month)
 - Must supply own cup for a drink, chopsticks for meals
 - Men shower on Monday, Wednesday, Friday, women the other days
 - Toilets down the hall, must supply soap, towel and schampoo
 - 60 procent of appendices removed were normal
 - 1 000 measles deaths in 2002
 - Average doctor sees more than 75 patients a day (no appointment: 3 hour

wait, 3 minute consultation).

Jean-Marie Rodriguez från Avignon i Frankrike presenterade också tidplanen för nya ICD11. Revisionen av ICD11 började med en "iCamp" i Genève, Schweiz 22 september – 2 oktober 2009. Det är en lång resa med både en alfa- och en betaversion innan implementeringen av nya ICD11 sker efter att WHO har godkänt arbetet, någon gång efter maj 2015. ICD11 kommer också att innehålla sjukdomsdefinitioner, sjukdomskriterier och synonymysjukdomar. Enligt Jean-Marie Rodriguez är det troliga att ICD11 bara kommer att finnas elektroniskt.

Torsdag eftermiddag hade Veronica, Irene och Ingela ett arbetsmöte tillsammans med Olafr Steinum, Gunnar Henriksson och Staffan Bryngelsson avseende ett test, en pilotskrivning i våra strategier för att få ett erkännande av att vara kodare. De första stegen mot pilotskrivningen hade tagits i Skövde september 2009, och nu fortsatte vi utvecklingen av den.

På torsdag kväll tog vi med oss våra svenska och norska vänner till vår favoritrestaurang, igen. Det var härligt att se hur personalen på restaurangen nu kände igen oss och de var ständigt leende, trots att vi nu invaderade restaurangen med nordbor, 13 stycken.

Veronica Myreid, Irene Bohlin
och Ingela Fröjd

Fortsättning följer i nästa nummer

Besök vår hemsida: www.lsf.se 19